

مدیریت و هدایت در صنایع کشاورزی و دامپروری کشور در آغاز سده بیست و یکم و هزاره سوم

گفتاری از: شاهرخ ظهیری *

آگاهی سرمایه انسانی و فناوری نوین.

اصل ۳۸- تامین امنیت غذایی کشور با تکیه بر تولید از منابع داخلی و تاکید بر خودکفایی در تولیدات محصولات اساسی کشاورزی.

با عنایت به این سه اصل، مزیت عضویت در سازمان جهانی تجارت داشتن پروانه ورود به بازاری گسترده در سراسر جهان است. کشور ایران که دارای منابع فراوان زیرزمینی و رو زمینی است و در سال‌های کنونی و در قلمرو کشاورزی و دامپروری گام‌های موثر برداشته است و از منابع انسانی سخت کوش به دلیل مالکیت اراضی از سوی کشاورزان و

کم هزینه و ارزان در مقیاس جهانی می‌تواند در همه قلمرو تولیدات کشاورزی و دامی، خود را برای تولید و صادرات محصولات دامی کشاورزی آماده سازد.

بنابراین ورود به بازار خانواده جهانی و رقابت ثمربخش در آن بازار نیاز به نوسازی منابع تولید دارد.

لازم به یادآوری است که ما در کشاورزی و دامپروری هزاره اول یا موج اول را که همان روش سنتی و ابتدایی و خرج نیروی انسانی در زمین بوده است، پشت سر گذاشته‌ایم.

از مرز هزاره دوم یا موج دوم که دوران کشاورزی و دامپروری صنعتی است نیز گذشته‌ایم و امروز در هزاره سوم یا موج سوم وارد بخش فراصنعتی جهان می‌شویم.

آنچه گذشته است باتوجه به سنتی بودن برای ما حرمت دارد؛ آنچه در حال می‌گذرانیم در خور شناسایی است؛ مهم آینده است که باید آنرا آفرید و خلق کرد.

در رقابت جهانی در این بخش باید:

این سازمان بسیار است و در برابر آن دشواری‌هایی هم پدیدار می‌گردد.

مزیت عضویت در سازمان داشتن پروانه ورود به بازاری گسترده در سراسر جهان است. هنر مدیریت و راهبری ما در بخش کشاورزی و دامپروری از اینجا نشات می‌گیرد که ما بتوانیم سه اصل ۳۵ و ۳۶ و ۳۸ دورنمای ۲۰ ساله کشور را در آن بازار جاسازی کنیم.

به خاطر داشته باشیم که بخش کشاورزی جدای از دامپروری و دامپروری جدای از کشاورزی معنا ندارد و لازم به نظر می‌رسد که سه اصل دورنمای ۲۰ ساله کشور را یکبار دیگر مرور کنیم.

اصل ۳۵- فراهم نمودن زمینه لازم برای تحقق رقابت‌پذیری کالا و خدمات کشور در سطح بازارهای داخلی و خارجی و ایجاد ساز و کارهایی مناسب برای رفع موانع توسعه صادرات غیرنفتی.

اصل ۳۶- تلاش برای دستیابی به اقتصاد متنوع و متکی بر منابع دانش و

در شامگاه ۲۹ دسامبر ۱۹۹۹ و در بامداد سال ۲۰۰۰ تنها به یک تغییر و از دیدگاهی قدیمی و کهنه بسیاری از مردم جهان برای آغاز سده بیست و یکم و هزاره سوم شادمانی کردند. با آن که هزاره سوم بر پایه سال، با ۲۰۰۰ آغاز می‌شود و به صورت عمومی همه مردم جهان به آن به عنوان هزاره می‌نگرند ولی هرگاه برای سده‌ها و هزاره‌ها معیاری در دست باشد، پی می‌بریم که سال ۲۰۰۰ آغاز هزاره سوم است.

اندکی تامل و تعمق نشان می‌دهد که همه مردم جهان در یک زمان به سده یا هزاره‌ای ویژه وارد نمی‌شوند.

ورود به یک سده یا هزاره تازه نیاز به مقدماتی دارد که اگر آن مقدمات به طور مناسب فراهم نگردد، ورود واقعی به آن تنها ورود زمانی است و نه ورود واقعی.

سده بیست و یکم که آغاز هزاره سوم است، ویژگی‌هایی دارد که شماری از آنها به شرح زیر است:

- ۱- دوران فزونی و چیرگی اطلاعات،
- ۲- دوران فزونی اختراعات و ابتکارها،
- ۳- دوران گسترش بازارهای جهانی و فزونی رقابت صنعتی، بازرگانی و تولیدی در سازمان جهانی تجارت. هم اکنون شمار در خور ملاحظه از کشورهای جهان در این سازمان عضویت دارند و بقیه کشورها هم در تلاش بدست آوردن عضویت در آن هستند.
- دولت جمهوری اسلامی ایران نیز در سال‌های پایان سده پیش درخواست عضویت در این سازمان را تسلیم کرده است. این درخواست بی‌گمان پس از برطرف شدن برخی دشواری‌های سیاسی با شروطی ویژه پذیرفته خواهد شد. مزیت‌های عضویت در

قوانین نظارتی و بهداشتی در این بخش مربوط به هزاره دوم است که سالیان سال است تاریخ مصرف آن تمام شده است. این قوانین به خصوص اداره کل نظارت بر مواد غذایی باید مورد بازنگری قرار گیرد. گام‌هایی که برای رفع موانع فوق و برای

به خاطر داشته باشیم که بخش کشاورزی جدای از دامپروری و دامپروری جدای از کشاورزی معنا ندارد و لازم به نظر می‌رسد که سه اصل دورنمای ۲۰ ساله کشور را یکبار دیگر مرور کنیم.

ورود به بازار جهانی برداشته می‌شود در حکم روآید برای کشورهای خارجی است. اگر اینگونه که طی سه سال از نسخه چشم انداز گذشته است ۱۷ سال بقیه را هم پشت سر گذاریم و مثل همیشه بسیار قشنگ، زیبا، دلربا و افسونگرانه شعار چشم انداز را بدهیم، نه در هزاره سوم نه در جامعه بین‌المللی و نه در خانواده تجارت جهانی محلی از اعراب نخواهیم داشت. کوتاه سخن اینکه دگرگونی، تازه گردانی، نوآفرینی و برتری جویی را بپذیریم و با اندیشیدن و عمل کردن به آن خود را سازگار گردانیم. به جایگاه خلافت پروردگار در کره خاک پایبند باشیم و تا مرز توانایی‌های خود برای دستیابی به آن بکوشیم. کسب اطلاعات را موجهی برای افزایش شناخت و افزایش شناخت را وسیله‌ای برای افزایش تولید و توسعه به شمار آوریم. جهانی بیندیشیم و جهانی عمل کنیم.

*** عضو هیات ریسه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران و رییس کمیسیون کشاورزی و صنایع تبدیلی اتاق ایران**

صنایع غذایی و دامی اختصاص دارد. سیاست دولت در یاری دادن به سرمایه‌گذاران صنایع غذایی می‌تواند نمونه‌های کامیاب بسیاری همانند استان‌های یاد شده فراهم آورد. صنایع کشاورزی و دامی از جمله صنایع زود بازده با ارزش افزوده فراوان است که در همه استان‌ها زمینه رشد و شکوفایی مناسبی دارند. تا زمانی که کار ارزان قیمت در کشور پایدار است، دولت می‌تواند با تصویب سیاست‌های تازه به چند کار اساسی بپردازد:

۱- شیوه‌های تازه و بروز کشاورزی و دامپروری کشور را با مشارکت دانشکده‌های کشاورزی و دامپزشکی و سرمایه‌داران غیردولتی رواج دهد و کشاورزان را با آموزش‌های مناسب روز و با شیوه‌های تازه و سود آور در این قلمرو آشنا گرداند.

۲- در ورود ماشین‌آلات کشاورزی پیشرفته و همچنین ماشین‌آلات و ابزار و ادوات مربوط به مسایل دامی کشور و دامداران تسهیلات کافی فراهم آورد و بهره‌های بانکی برای ورود این تجهیزات به حداقل ممکن برسد.

۳- وزارت جهاد کشاورزی و مسوولان دانشکده‌های کشاورزی و دامپزشکی ایران را به گردهمایی‌های پر ثمر و ریشه‌ای دور هم گرد آورد و نمونه‌های موفق داخل و خارج از کشور را به آنان معرفی نماید.

۴- سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی از معافیت مالیاتی برخوردار است. این امر باید به بخش دامپروری و صنایع وابسته به آن هم تسری یابد.

۵- تجربه نشان داده است که سیاست‌های چند گانه در بخش دامپروری و صنایع وابسته به آن نه تنها به رشد این بخش کمک نکرده بلکه با پرداخت یارانه به بخشی از این صنعت، مشکلات فراوانی در صنایع شیر و دامپروری ایجاد کرده است. چنانچه این یارانه به جای پرداخت به مصرف کننده، به بخش کشاورزی و دامداری اختصاص یابد، در توسعه و رشد با این بخش به دامپروری کمک شایسته‌ای خواهد کرد.

کیفیت کالا، زمان تحویل، و قیمت مناسب را در اختیار داشته باشیم. ما در هزاره سوم وارد بازار مجازی می‌شویم؛ بازاری که نه خریدار تولیدکننده را می‌بیند و نه تولیدکننده خریدار را؛ یک کلید کامپیوتر همه مسایل تجاری را برای شما پیاده می‌کند؛ مدیریت در هزاره سوم بسیار کم‌رنگ است؛ آرزو و فکر بلافاصله وارد عمل می‌شود؛ آرزوی دستیابی به افق چشم انداز در ۱۴۰۴ هجری شمسی در آذرماه ۱۳۸۲ بدست مجریان و متولیان امر رسید. نزدیک به سه سال از این تاریخ سپری شده است.

از شما اندیشمندان و شما صاحب‌نظران سوال می‌کنم چه تحویلی و چه مقدمه‌ای در

ورود به یک سده یا هزاره تازه نیاز به مقدماتی دارد که اگر آن مقدمات به طور مناسب فراهم نگردد، ورود واقعی به آن تنها ورود زمانی است و نه ورود و حضور واقعی.

هزاره سوم برای رسیدن به این اهداف فوق مشاهده می‌کنید؟ چه قوانینی تدوین شده است که راهگشای شما در پیشبرد اهداف برنامه باشد؟

بنابراین می‌طلبید از هم اکنون:

۱- سیاست‌های کلی دولت به یاری دادن و تشویق سرمایه‌گذاران کشاورزی و دامی معطوف شود.

۲- هنوز که هنوز است وسایل و ماشین‌آلات و از همه مهمتر شیوه کشاورزی و دامپروری ایران به سده پیش نزدیکی بسیار دارد که باید با وسایل و تکنیک روز جهان همخوانی داشته باشد.

۳- بیش از نیمی از ارزش افزوده صنایع ما در استان‌های خراسان، خوزستان، فارس، مازندران، گیلان، کرمانشاه، کردستان به